

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1844/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Ракочевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Станимир Ђурић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4267/18 од 28.11.2018. године, у седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4267/18 од 28.11.2018. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4267/18 од 28.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 10333/2017 од 09.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете исплати 200.000,00 динара за претрпљени страх, износ од 300.000,00 динара за претрпљене физичке болове, износ од 400.000,00 динара за душевне болове због умањене животне активности и износ од 300.000,00 динара за душевне болове због наружености, односно укупан износ од 1.000.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде материјалне штете (изгубљене добити), за период од 29.08.2013. године до 30.04.2016. године, исплати укупан износ од 1.274.627,62 динара, са законском затезном каматом на сваки месечни износ наведеног периода од доспелости па до исплате (месечни износи и датуми доспећа одређени у изреци). Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу 163.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4267/18 од 28.11.2018. године, жалба тужиоца је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку, из свих разлога приписаних том законском одредбом.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Како је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора, у којој се садржином указује на погрешну примену материјалног права у погледу примене члана 207. ЗОО, што није разлог за одлучивање о ревизији применом члана 404. Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете поднета је 04.07.2014. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 2.274.627,62 динара.

Имајући у виду да се ради о спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

